

III. ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΒΙΩΝΟΣ

τίς δὲ βροτὸς τοσσοῦτον ἀνάμερος ἢ κεράσαι τοι
ἢ δοῦναι καλέοντι τὸ φάρμακον; ἢ φύγεν ὤδάν.

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε, Μοῖσαι.

ἀλλὰ Δίκα κίχε πάντας· ἐγὼ δ' ἐπὶ πένθει τῷδε
115 δακρυχέων τεὸν οἶτον ὀδύρομαι. εἰ δυνάμαν δέ,
ὡς Ὀρφεὺς καταβὰς ποτὶ Τάρταρον, ὡς ποκ' Ὀδυσσεύς,
ὡς πάρος Ἀλκεΐδας, κῆγὼ τάχ' ἂν ἐς δόμον ἦλθον
Πλουτέος ὡς κέ σ' ἴδοιμι καί, εἰ Πλουτῆι μελίσδη,
ὡς ἂν ἀκουσαίμαν τί μελίσδεαι. ἀλλ' ἄγε Κώρα
120 Σικελικόν τι λίγαινε καὶ ἀδύ τι βουκολιάζευ·
καὶ κείνα Σικελά, καὶ ἐν Αἰτναίαισιν ἔπαιζεν
ἄοσι, καὶ μέλος οἶδε τὸ Δώριον· οὐκ ἀγέραςτος
ἔσσειθ' ἅ μολπά, χῶς Ὀρφέι πρόσθεν ἔδωκεν
ἀδέα φορμίζοντι παλίσσυντον Εὐρυδίκειαν,
125 καὶ σέ, Βίων, πέμψει τοῖς ὥρεσιν. εἰ δέ τι κῆγὼν
συρίσδων δυνάμαν, παρὰ Πλουτέι κ' αὐτὸς ἄειδον.